

17 THE REAL H. P. BLAVATSKY

av William Kingsland
(John M. Watkins, London 1928)

¹Författaren, som var en lärjunge till Blavatsky, ville med detta arbete dels försvara H.P.B. mot alla de skändliga attacker för vilka hon blev utsatt, dels ge en "riktig framställning" av teosofien, som enligt hans mening blivit förfuskad av Blavatskys efterföljare. Till dessa har han tydligen räknat dels Judge, dels Besant och Leadbeater. Hur pass riktig hans egen uppfattning var, torde framgå av det följande.

²Han skiljer mellan ett "odödligt andligt ego" och en "tillfällig personlighet" ("högre och lägre självet"). Man får ännu ett exempel på hur alltigenom felaktig teosofernas uppfattning var (och i stort sett ännu är) av människans världar, höljen, medvetenhetsslag etc.

³Att detta berodde på ohåga av lärarna att utlämna erforderliga fakta, är givet. De två i planethierarkien, som anförtrotts denna uppgift, voro Pytagoras (K.H.) och Kleinias (D.K.). (Dessa få i det följande behålla de västerländska namn de hade i sina kända grekiska inkarnationer, ett benämningssätt man ibland använt inom planethierarkien för att slippa uppräknat alla de olika namn en viss individ haft och behålla ett genomgående.)

⁴De olika skälen för denna förbehållsamhet ha ännu icke klargjorts. Resultatet har emellertid varit beklagligt. Inom teosofiska samfundet uppstodo tidigt tvister om hur de mycket oklara och delvis motsägande uppgifterna skulle tolkas, och resultatet blev en förbistring, som skadat esoteriska kunskapens sak hos utomstående. Hur omöjligt det var för någon att begripa lämnade uppgifter, förstås av att dessa i vissa avseenden avsågo materiaspekten, i andra medvetenhetsaspekten utan närmare förklaring, varför man fick en hopplös begreppsförvirring, som ännu till stor del härskar i de olika teosofiska sekterna. Naturligtvis betraktade varje sekt sin uttolkning som den enda riktiga, ehuru en smula sunt förnuft borde sagt dem, att samtliga voro misslyckade.

⁵Kingslands framställning lämpar sig såsom prov på hur oklara dessa fundamentala begrepp voro även för de mest intelligenta. Såväl "högre" som "lägre" jaget voro minst sagt oklart uppfattade. Sålunda låter han "personligheten" (människan i inkarnation) bestå av enbart organism ("rupa eller sthula sharira"), eterhöljet ("astralkroppen eller linga sharira") och emotionelhöljet ("kama rupa"). De två högre höljen, mentalhöljet och triadhöljet (lägre kausalhöljet med monaden-jaget i triaden), saknas alldeles. Hur en sådan "personlighet" kunde fungera, bekymrade man sig tydligen icke om. Det så kallade egot låter han bestå av manas, andliga själen (buddhi) och anden (atma). Begreppen personlighet och manas ha tydligen berett stora svårigheter. På ett ställe delas manas upp i lägre och högre manas. Lägre manas, som också kallas "personlighet", förklaras vara väsentligen "medvetenhet om en dualitet" (i vilken term inlagts oklar föreställning om dels motsatspar, dels lägre-högre). Definitionen av "egot" (som väl närmast skulle motsvara andratriaden) visar, att man förblandat begreppen höljen och triader. Begreppet "personlighet" har tydligen vållat största besväret. Ibland har den förnuft (manas), ibland inte. Detta sammelsurium må krönas med följande citat: "Vem av oss kan följa vår personlighet tillbaka till dess första begynnelse – om den någonsin hade någon begynnelse."

⁶Man undrar icke över oklarheten i teosofernas begreppsvärld. Och eftersom övriga ockulta sekter hämtat sina grundbegrepp från teosoferna, råder även i dessa samma begreppsförvirring. Emellertid kan detta snabbt ändras. Ty så ovilliga teosoferna äro att ändra sin en gång fastlåsta terminologi, så villiga äro efterapande sekterna "att följa med sin tid" och införliva nya fakta i "den enda sanna" förkunnelsen. Att dessa kvasisekter ha största medlemsantalet, är också särdeles betecknande för mänsklighetens allmänna utvecklingsstadium.

⁷Det mest betänkliga med Kingslands arbete är sammanblandningen av exoteriska och

esoteriska åskådningar. Det har tydligen icke gått upp för teosoferna, att filosofer och vetenskapsmän icke kunna åberopas såsom auktoriteter i esoteriskt vetande. Följden har blivit att man fått ett kvasi, som varken är det ena eller det andra. Det hela vittnar om oklarhet och begreppsförvirring. I en tid, då envar utformat sin egen privata världs- och livsåskådning med hjälp av förefintliga "fakta", teorier och hypoteser i godtyckliga urval (om än omsorgsfullt gjorda), äro åsikterna alltför otillförlitliga för att de ska kunna åberopas såsom stöd för enhetlig åskådning. En gemensam grund, ett enhetligt mentalsystem, har saknats, och en sådan måste först läggas, utformas, innan man utan vidare kan citera de olika författarna om samma problem.

⁸Även i övrigt kunna sakliga invändningar göras mot hans allmänna uppfattning. Hans oförmåga att bedöma Besants och Leadbeaters kapacitet gjorde honom i hög grad orättvis i bedömningar av dessas insatser. Särskilt vände han sig mot att dessa vågat utge reviderade upplagor av Blavatskys båda huvudarbeten (*Isis Unveiled* och *The Secret Doctrine*). Att båda vimlade av felaktigheter och voro i stort behov av att bli rättade, erkände Blavatsky själv. Det berodde på hennes eget skrivsätt, att nedskriwa ideerna utan minsta sammanhang allteftersom hon kausalt upplevde dem (såg och hörde hithörande verkligheter). Utgivarna hade en helt enkelt omöjlig uppgift att (okunniga som de voro) ordna upp i detta kaos av ideer. Därtill kom svårigheten att tyda hennes handstil, varför obekanta namn blevo felstavade etc. Besant gjorde sitt yttersta (ibland konsulterades Blavatsky i sitt nya hölje) att rätta felaktigheterna och förtjänar uppskattning härför i stället för det otack hon fick röna.

⁹Blavatsky hade tillkännagivit *Secret Doctrine* såsom ett verk i fyra delar, varav endast två blevo publicerade. De två övriga ("färdiga i manuskript") försvunno spårlöst. Och naturligtvis framkommo som alltid orimliga insinuationer mot utgivaren av reviderade upplagan. Man borde väl istället frågat Blavatsky (som teg). Hon levde ännu tre år efter utgivandet av första upplagan. En smula sunt förnuft borde man ha använt, så hade man förstått, att planethierarkien hade sina skäl för att inhibera utgivandet. Men eftersom alla (som alltid) tro sig veta, vad de icke kunna veta, så visste alla något galet och kastade sten som vanligt. Den där skrytsamt proklamerade toleransen har man (som vanligt) sett föga av.

¹⁰Icke heller Kingslands inställning till Sinnett, vilkens krets han en gång tillhört, torde kunna anses vara fullt saklig. Det var dock Sinnett, som med sina arbeten väckte ett världsomfattande intresse för det dittills hemliga vetandet, känt endast av invigda som lärt sig tiga. Själv hade han offrat både anseende och ställning för den "heliga saken". Även de lärde hade börjat undra, om man i alla fall icke borde nedlåta sig till att undersöka saken. Och så kom det fruktansvärda bakslaget, som med en gång förvisade teosofien till den plats nederst bland ockulta sekterna den ännu idag intar i den allvetande allmänna opinionens ögon. Blavatskys hushållerska i Adyar "förrådde" sin matmor. Hon förfalskade brev och utsprid allsköns lögn, som naturligtvis som allt dylikt slukades och godtogos av allmänheten. För denna infama prestation blev hon rikligen belönad av de kristna missionärerna i Indien, som höllo på att alldeles förlora fotfästet på grund av Blavatskys framträdande. Ännu ett bidrag till kristliga verksamheten. Många ha förundrat sig över Blavatskys val av vänner och förtrogna, varav många "avfölla" och lämnade ytterligare bidrag till skandalkrönikan, när de funno sig bedragna i sina förhoppningar att själva få inhämta metoderna för att bli magier.

¹¹Sinnett förlät orättvist nog aldrig Blavatsky för detta gruvliga misstag att i sitt eget hem anställa en kvinna med så uppenbara defekter i alla avseenden. Så småningom resulterade den chock han utsattes för, när han såg vad han kallade sitt livsverk falla i spillror, till något av en fix idé och lindrig förföljelsemani i aldrig upphörande anklagelser mot Blavatsky för ruinerandet av samfundet. Denna orättvisa beskyllning blev värst för Sinnett själv, enär den definitivt avklippte hans förbindelse med planethierarkien.

¹²En bidragande orsak till Sinnetts förbittring torde också ha varit, att han icke anförtroddes uppdraget att ytterligare utforma *The Secret Doctrine*, ett uppdrag han ansåg Blavatsky

inkompetent för. Med sitt metodiska och systematiska framställningssätt hade Sinnett otvivelaktigt varit den lämpligaste, ifall han erhållit erforderliga fakta, vilka kommo Blavatsky i så stor utsträckning till del, att Kleinias rentav kunde utge sig själv som den egentlige leverantören av esoteriska fakta till *The Secret Doctrine*.

¹³Rättvisan kräver medgivandet, att Sinnett aldrig fick det erkännande han dock förtjänat, när han "plöjde orörd mark" och gav en begriplig sammanställning av dittills lösryckta fakta. Ända till sin död formligen levde han för att sprida kunskapen om verkligheten, naturligtvis enligt sitt eget system, som han ständigt utvidgade. Det kanske bör särskilt understrykas, att det är frågan om objektiva verkligheten och icke en subjektiv teori om ofattbar verklighet.

¹⁴Sinnett tog också i sin biografi över Blavatsky henne i försvar gentemot alla de infama beskyllningar för bedrägeri som från vetenskapligt håll vräktes över henne och hennes verk.

¹⁵Kingsland hade, liksom alla övriga teosofier, en högst oklar föreställning om vad Blavatskys lärare hade för funktion. Man uppfattade dem såsom tillhörande en urgammal hemlig kunskapsorden, och många teosofier torde leva i denna primitiva föreställning än idag. Typiskt är Judges tal om att "denna orden sedan länge vetat" vad Blavatsky meddelade. Kingsland är icke mycket visare med att "denna lära är äldre än Vedaskrifterna". Och Sinnett skriver, att "väktarna av den hemliga vetenskapen åtnöja sig visserligen med att utgöra ett ringa antal i jämförelse med den fruktansvärda betydelsen av det vetande de rädda från undergång, men de ha aldrig låtit sitt antal så förminskas, att någon fara kunde hota deras tillvaro såsom ett organiserat samfund på jorden". Att man hade att göra med representanter för planethierarkien, planetens femte och sjätte naturriken, vilkas uppgift är att övervaka mänskliga medvetenhetsutvecklingen och leda den på ett sådant sätt att människorna icke kunna missbruka kunskapen till livets förintelse på vår jord, hade man ingen aning om.

¹⁶Att Kingsland samlar alla åtkomliga vittnesbörd om Blavatskys karaktär etc. från alla som kände henne för att vederlägga allt som sagts om Blavatsky av övriga mänskligheten, som föder sin själ med innehållet i den omfångsrika skandalpressen eller tidningarnas slaskspalter, är förståeligt. Han tillhörde dessa oklanderligt välpressade gentleman, för vilka "den skugga människan kastar när hon belyses av den allmänna aktningens solsken" är av väsentlig betydelse. Men den som vet, att allt man kan veta om "stora andar" endast är legenden om dem, slösar ingen energi på att söka hugga huvudet av hydran, där två nya växer fram för varje huvud man hugger av.

¹⁷För att återkomma till verklighetsuppfattningen kan man hos teosoferna spåra inflytandet från indiska illusionsfilosofien, enligt vilken all verklighet är illusion, alltså ingen verklighet alls utan inbillning, en lära som visar, att det icke finns någon orimlighet, som icke "går i folk". Vi se det i våra dagar, då allt som är motsatsen till verklig konst utges för och godtages såsom konst av den totala omdömeslöshet man kallar "allmänna opinionen".

¹⁸Man häpnar över de logiska saltomortaler dylika snillen kunna prestera, som ena stunden förkunna att "rum och tid och hela objektiva materiella universum endast äro modifikationer i medvetenheten" och andra stunden arbeta med att "spränga atomer", vilket väl skulle betyda att de söka spränga inbillningar. Det tycks vara ett mycket svårt företag.

¹⁹Vid sidan av allsköns fantasiutsvävningar gör Kingsland överraskande nyktra reflexioner. Sålunda menar han, att såväl Buddha som Christos i sin förkunnelse för folket utgingo från härskande föreställningssätt för att kunna bli förstådda och att man därför icke får taga deras utläggningar såsom deras egen uppfattning av verkligheten och livet, som ju folket saknade alla förutsättningar att begripa. Detta gäller givetvis om alla reformatorer. De måste utgå från härskande fiktionssystem och i möjligaste mån söka modifiera dessa. Hur hart när omöjligt det varit att vinna förståelse för hylozoiken, framgår bäst av det långsamma arbetet med att undan för undan föra fram den ena esoteriska idén efter den andra, börjande med reinkarnation och skördelag.

²⁰Logiskt sett måste de tre aspekterna, olika i alla 49 atomvärldarna, i varje särskild värld få gälla för vad de synas vara för varje världs objektiva medvetenhet. Man får således icke, som man alltid gjort i filosofien, bedöma en världs realitet utifrån en annan värld. Verkligheten är alltid just sådan den synes vara, och förekomma skenbara motsägelser för den omedelbara uppfattningen, måste dessa lösas med de möjligheter, som stå givna objektiviteten till buds. Det är således logiskt oberättigat att bedöma materien i fysiska världen med kausala medvetenhetens eller 45-medvetenhetens totalt annorlunda uppfattning av fysisk materia. För övrigt har ett 45-jag ingen som helst logisk rätt att förklara sin verklighetsuppfattning för den enda riktiga, ty denna hans uppfattning skulle då genast kunna vederläggas av ett 25-jags syn på samma verklighet. Såsom logisk fundamentalsats måste alltså gälla, att "materien är alltid vad den synes vara men därutöver något helt annat". Därmed skulle man äntligen komma fram till enhetlig lösning av ett felaktigt ställt kunskapsteoretiskt problem. Verklighetsuppfattningen måste enligt identitetslagen bli olika i samtliga 49 världarna. Det är ologiskt ange någon viss uppfattning som den enda riktiga.

²¹Kingsland har, som de flesta teosofier och övriga ockultister, fått en fullständigt felaktig uppfattning om organismens eterhölje, dess uppgift och funktioner. Vileledd av vissa mediers förmåga att utlåna dels organismen med dess eterhölje till emotionalväsen, dels enbart eterhöljet men icke organismen, har man dragit felaktiga slutsatsen, att eterhöljet har en av organismen oberoende funktion. Detta är ett misstag, som vållat stor begreppsförvirring. Man har trott, att människan efter "döden" lever i sitt eterhölje såsom ett av organismen oberoende hölje. Detta, även förr dess bättre, sällsynta fenomen gav upphov till de kända legenderna om "varulven" och lär numera icke vidare förekomma. Vad denna företeelse beträffar borde man ha kunnat inse, att eterhöljets självständiga existens är beroende av organismens fortsatta liv (skendödhet) och att eterhöljet förintas i och med att organismen brännes.

²²Det råder fortfarande stor oklarhet beträffande allt som avser etervärlden, eterhöljet, etermaterien och eterenergierna. Hithörande kunskap faller inom magiens område. Mänskligheten är icke mogen för denna kunskap, som ger makt i fysiska världen. Den missbrukar varje slags makt och betraktas också av planethierarkien såsom "obotfärdige rövaren". Det må vara ett hårt tal och överdrivet, men faktum är att vi alla ha sådana dåliga egenskaper i vårt undermedvetande, att vi mycket lättare än vi ana kunna utvecklas från potentiella till aktuella banditer. Teologiska talet om människans medfödda syndfullhet har fog för sig, ehuru teologernas förklaring härtill vittnar om deras fatala livsokunnighet.

²³Kingsland är medveten om att Blavatsky var en fullständig gåta för alla som lärde känna henne. Hon var en gåta även för sig själv, tills hon fann gåtans lösning, när hon återfått kontakten med sin andratriad och studerat sin inkarnation som Cagliostro. I den inkarnationen begick detta jag i sin obändiga självbestämmdhet (första departementet) trots varning ett misstag, som skadade icke blott individen själv, icke endast livsuppgiften utan även planethierarkiens arbete. Effektiv bestraffning visade sig nödvändig, och man avskar förbindelsen med planethierarkien och även mellan kausalhöljet och andratriaden. Att Blavatsky lärde sig läxan, framgår av den nästan slaviska lydnaden för minsta vink från hennes lärare, något som planethierarkien aldrig kunnat iakttaga i denna individs föregående inkarnationer med hans hart när obändiga trots, hur mycket lidande som än följde därpå.

²⁴I ett brev till Sinnett antyder Blavatsky, att hon utan sin lärares hjälp "aldrig skulle kunnat finna sitt rätta jag, åtminstone icke i denna inkarnation". Uttalandet gav Kingsland anledning till djupsinnig utläggning om förhållandet mellan "det lägre och högre självet", om vilket han i likhet med övriga teosofier hade en mycket oklar föreställning, om än ojämförligt överlägsen allt vad teologer eller mystiker kunnat äga.

²⁵Kingsland menar sålunda, att "högre självet endast överskuggar personligheten och icke kan påtvinga denna sin vilja", att detta högre själv måste anlita "manas" (ovisst om därmed avses kausala eller mentala medvetenheten) för att kunna göra sig gällande.

²⁶Enligt esoteriken är det jaget (monaden i triaden) i triadhöljet, som måste förvärva mentalmedvetenhet, herravälde över sina inkarnationshöljen, och därefter har möjlighet att genom osjälviskt tjänande automatiskt förvärva kontakt med sitt kausalhöljes centra för att via dessa finna vägen till andratriaden med dess suveräna medvetenhet. Att individen därvid från en lärare i femte naturriket får den handledning som är nödvändig för hithörande metoders tillämpning, är en helt annan sak, som egentligen icke hör till den normala evolutionsprocessen (alltså icke förekommer på andra planeter) utan föränletts av anlagen hos de monader som sammanförts till denna planet. Dessa älskliga varelser göra nämligen allt för att omintetgöra varandras medvetenhetsutveckling.

²⁷Liksom så många teosofier gör sig Kingsland stort besvär med att förklara en mahatmas kapacitet. Ordet "mahatma" betyder "stor ande", och det finns många olika grader av sådana individer. Genom okunnighetens oundvikliga ordmissbruk har titeln undan för undan tillagts allt lägre slag av andar, något i stil med titeln "excellens", varmed stadsbuden i Guatemala lära tilltala varandra. Hur långt borta från förståelsen han är, framgår av hans förmodan, att avståndet mellan en vilde och en filosof torde vara ännu större än mellan en filosof och en mahatma. Han är alltså ovetande om, att avståndet mellan en människa och ett 45-jag motsvarar avståndet i medvetenhet mellan en växt och en människa. Man förundrar sig därför över det skenbart omöjliga företaget den ger sig in på, som vill uppgå i femte naturriket, ty detta kräver icke endast en totalinsats av alla mänskliga förmågor under flera inkarnationer utan också metodisk handledning från lärarens sida, så att misslyckade experiment i möjligaste mån kunna förebyggas.

²⁸Kingsland citerar ur ett brev från Pytagoras till Sinnett en passus, i vilken Sinnett varskos om en oundviklig skilsmässa mellan dem "för alla tider". Det innebar helt enkelt, att läraren icke vidare hade ansvar för lärjungen och att förhållandet dem emellan var definitivt slut. En annan lärare finge ta vid, när Sinnett förvärvat erforderlig kapacitet för att kunna bli "omhändertagen". Det är icke så lätt, som många tyckas tro, att duga till lärjunge. De, som tro sig färdiga, stupa i regel vid första prov de aningslöst få genomgå.

²⁹Att förhållandet mellan Pytagoras och Sinnett bröts, berodde icke endast på att Sinnett visat sin inkompetens – så lätt upphör icke ett etablerat förhållande –, utan på att Pytagoras blivit ett 44-jag och kunde behålla såsom lärjungar endast sådana, som inom någon inkarnation icke längre behövde någon lärare. Han måste frigöra sig för högre uppgifter.

³⁰Kingslands funderingar om kvalifikationerna för lärjungaskap kunna saklöst förbigås. Därom ha teosoferna fortfarande högst oklara föreställningar. Besants anvisningar äro långt ifrån tillräckliga.

³¹I samband därmed kommer Kingsland in på spekulationer angående intellektets (mentalmedvetenhetens) förhållande till intuitionen (andratriadens medvetenhet) och citerar uttalanden av William James och Bergson. Båda äro tydligen på det klara med att det mentala aldrig kan uppnå intuitionen. Detta är riktigt, även om högsta mentalmedvetenhet är förutsättning för förvärv av kausalmedvetenhet. En brygga måste slås från förstatriadens mentalmolekyl till andratriadens mentalatom, och detta kräver en meditationsmetod, som kommer att förbli esoterisk: utlämnas endast till lärjungar. Den är ingalunda riskfri, ens om man teoretiskt bemästrat proceduren, varför lärjungen får företaga experimenten endast under övervakning av läraren, som ögonblickligen kan ingripa, ifall ifrågavarande energier skulle råka in i felaktiga kanaler. I gamla babyloniska arkiven, som judeynglingar hade tillgång till, fanns en symbolisk beskrivning av proceduren, som judarna icke förstodo mer av än att de gjorde den till en berättelse om utdrivning ur paradiset. "Ängeln med flammande svärdet bevakar ingången." Symbolen är träffande. Den handlar om något som kan liknas både vid "en förtärande eld" (judarnas "vår gud är en förtärande eld") och vid "ett flammande svärd". Judiska berättelsen är ett skolexempel på hur fantasien kan konstruera lösryckta fakta till något som anses ge dem mening.

³²Högst vältalig är den absoluta tystnad, med vilken Kingsland förbigår såväl Judge som

Rudolf Steiner, vilket visar att han var fullt på det klara med att ingendera kunde vara lärjunge till planethierarkien och att deras anspråk såsom teosofiska ledare icke ens förtjänade omnämnande. Båda äro i själva verket tragiska exempel på personligt misslyckande.

³³De första åren av teosofiska samfundets existens åren 1878–1884 sällade sig många till detta i hopp om att kunna tillgodose sin egoistiska strävan efter den kunskap som ger makt utan tanke på att med kunskapens ljus skingra det teologiska mörkret, låta människorna förstå livet och klargöra, att vi alla äro människor, med omistligt människovärde.

³⁴Det hemlighetsfulla har på många en oemotståndlig dragningskraft, och mystiska talet om en mästare i magi, som invigde lärjungar i hemlig vetenskap, lockade massor in i samfundet, vilka snart funno sig bedragna i sitt hopp om förvärv av mystiska krafter och hämnades med alla de förgiftningsmedel som alltid stå till dylikas förfogande och aldrig förfela sin verkan. Den ofelbara, allvetande, allmänna opinionen vet ännu idag (år 1964) att teosofien är värsta slags humbug. Och varenda journalist, denna allmänna opinionens representant, förlöjligar den vid varje tillfälle. Så nog är detta "faktum" fastslaget.

³⁵Detta planethierarkiens försök att befria mänskligheten från dess egoism med därtill hörande exklusivitet, som i längden förkväver alla goda strävanden, visade sig vara ett misslyckande, liksom försöket att avvärja den eljest oundvikliga katastrofen, som också mycket riktigt drabbade mänskligheten, de båda världskrigen.

³⁶I ett särskilt kapitel avhandlar Kingsland den företeelse, som kallas än spiritism, än spiritualism, och redogör för Blavatskys förhållande till denna rörelse. Det råder fortfarande i hithörande kretsar en bedrövlig okunnighet om vad man handskas med för företeelser. Blavatsky skilde mellan spiritism och spiritualism. Spiritism var försöket att med så kallade mediers hjälp träda i förbindelse med dem som lämnat fysiska världen och övergått till emotionalvärlden. Spiritualismen var människans strävan att uppnå förbindelse med dem som övergått från fjärde till femte naturriket. Endast 45-jag, som levde i "andliga världen" ("spiritual world", värld 45), hade rätt till beteckningen "andar" (spirits).

³⁷Att de nyligen bortgångna icke ha något som helst av värde att meddela, borde enklaste orientering i kunskapen om människans världar kunnat lära spiritisterna. De som leva i emotionalvärlden ha praktiskt taget inga utsikter att orientera sig i denna värld. Deras medvetenhetsinnehåll är vad de fört med sig från fysiska världen, och de äro oförmögna att förstå de företeelser som endast kunna studeras av dem som förvärvat förmåga av "fyrdimensional syn". Faktum är att ingenting av verklighetsvärde någonsin har kunnat inhämtas av vare sig klärvoajanter eller medier. Emotionalvärlden är illusionernas värld, och allt som rapporteras därifrån är ingenting annat än personliga och subjektiva fantasispekulationer. Kunskap om verkligheten förvärvas först i kausalvärlden, Platons idévärld.

³⁸Icke nog därmed. Emotionalvärlden är den enda överfysiska värld som står till svarta logens förfogande. Satanisterna äro de verkliga härskarna i denna värld. Med kännedom om egenskaperna hos den emotionala materien, som villigt fogar sig efter varje slags medvetenhetsyttring, förstår man deras möjlighet att dupera alla i denna värld. De svarta uppträda maskerade till höga andar, och det har förekommit att många, som varit lärjungar till planethierarkien, tagit dessa kopior av deras lärare för originalen. Detta borde tala volymer för dem som inse de skenbart outtömliga möjligheterna för svarta makthavarna att dupera, kopiera allt som berättats om högre världar, högre väsen etc.

³⁹Det klokaste en människa som "gått över" kan göra är att söka befria sig från sitt emotionalhölje och vända sig till dem i emotionalvärlden som vistas där för att hjälpa dem därmed. De, som lyckats förvärva subjektiv kausalmedvetenhet, ha möjlighet att också befria sig från sitt mentalhölje (sista inkarnationshöljet) och kunna därefter tillbringa sin tid i avvaktan på reinkarnation i denna verkliga kunskapens värld, där misstag äro uteslutna.

⁴⁰Hur oklara teosofernas framställningar om företeelserna i etervärld och emotionalvärld ännu

äro, framgår av Kingslands sammanblandning av involutionsväsen och evolutionsväsen i dessa världar. Involutionsväsen formas i involutionsmaterien av evolutionsväsens medvetenhetsyttringar.

⁴¹En skicklig konstnär, som i sin fantasi kan göra sig en exakt bild av en växt, ett djur, en människa, kan i emotionalvärlden forma en dylik företeelse och utrusta den med de egenskaper han kan inlägga i denna sin konstskapelse. Dessa elementalers livslängd är beroende av den fantasiens intensitet, varmed de formades. Hela emotionalvärlden vimlar av dylika involutionsväsen. Den okunnige förväxlar dessa ofta med evolutionsväsen, som gå en annan utvecklingsväg än människan och aldrig haft andra slags höljen än aggregathöljen. Klärvoajanter i gamla tider gåvo dessa varelser beteckningar som fortlevat till våra dagar: till exempel gnomer, tomtar, najader, nymfer, tritoner, feer, dryader, fauner etc. För att skilja på dessa evolutionsväsen tillhörande devaevolutionen från involutionsväsen har man kallat dem "naturandar". Det hör med till mest elementära esoteriska vetandet att icke förväxla elementaler med naturandar.

⁴²Kingsland återger den scen Olcott beskriver i sitt stora arbete *Old Diary Leaves*: hans första möte med dåvarande 45-jaget M., som plötsligen uppenbarade sig i hans rum och efter någon timmas samtal lika plötsligt försvann. Kingsland utlade att det rörde sig om "the double" ("astral double"), en företeelse teosoferna aldrig kunnat nöjaktigt förklara, ovetande om att andrajag efter behag kunna fysikaliserat (forma ett aggregathölje av lägsta fysiska molekylarslag, trogen kopia av deras organism på annat håll). Kingsland talar om dessa företeelser såsom "bortom rum och tid", vilket vittnar om den totala begreppsförvirringen hos filosofiskt skolade akademiker, desorienterade av västerländska subjektivismens illusionsfilosofi à la Kant. I kosmos försiggår allting inom rum och tid, och detta i alla världar. Att varje atomvärld har sitt eget slag av rum och tid, är en annan sak.

⁴³Mänskliga tänkandet är till över 99 procent lägsta mentaltänkandet (47:7). När detta är som bäst, möjliggör det för individen att draga egna slutsatser av de fakta han tror vara fakta, vilket de sällan äro utom ifråga om det experimentella vetenskapen definitivt fastslagit. Det mesta tänkandet består i eftersägande av vad man hört eller läst. Kommer någon med en egen slutsats, frågas "vem har sagt det?". Har ingen sagt det förut, kan det alltså icke vara riktigt. Långsamt, steg för steg, dras nya slutsatser så lika föregående, att det är svårt att se något framsteg. I regel behövs ett hundratal år för att en ny idé skall ha hunnit genomsyra det gamla förrådet av fiktioner. Men gäller det ett förflutet infall, som någon kan slå på trumma för, sprids galenskapen som en löpeld, och alla anamma den som vishetens ord och dagsens sanning. Ty det har auktoriteten sagt, och auktoriteten måste ju veta; annars vore han ju ingen auktoritet.

⁴⁴Man förleddes till dylika utvecklingar, när man får uppleva hur svårt människorna ha att tänka. Verkliga kunskapen har meddelats i gamla kunskapsordnar. Men varifrån ha dessa fått sitt vetande? Från planethierarkien. Men att dra närliggande slutsatsen, att vi få all kunskap från femte naturriket och att vad som icke kommit därifrån icke kan vara kunskap (frånsett av alla konstaterbara fysiska fakta) har man icke kunnat göra. Därför behöver det sägas.

⁴⁵Kingsland ägnar ett särskilt kapitel åt Blavatskys bok *Isis Unveiled*. Mycket mer skulle nog vara att säga om den, dess tillkomst, dess innehåll, syftet med den etc. När de lärde en gång i en avlägsen framtid komma till insikt om dess oersättlighet i många avseenden, torde en hel litteratur uppstå kring detta unikum.

⁴⁶En mer än vanligt stor fanatiker bland de lärde har ägnat årtal av arbete för att bevisa att boken är dels en kompilation av andras lärda arbeten, dels full med obevisade påståenden. Han har hittat över 2000 citat från c:a 1400 olika verk. Sig själv ovetande har han (som de flesta i dylika fall) gjort den sak han ville skada i själva verket den största tjänst.

⁴⁷Det räcker med att påpeka, att Blavatsky aldrig fått någon ens elementär skolunderbyggnad, att hon aldrig läst ett enda vetenskapligt verk, aldrig satt sin fot inom något bibliotek. Och ändå kunde hon citera de mest sällsynta böcker från all världens bibliotek, även från manuskript i

Vatikanen, arkiv etc.

⁴⁸När de lärde en gång i en avlägsen framtid lyckas komma underfund med vad ett kausaljag är för en konstig varelse, kanske det så småningom kan gå upp för dem, att en dylik prestation är möjlig. Till dess lönar det sig ej att försöka förklara saker, som de i sin allvishet tro sig kunna bedöma utan att veta något alls och som gå långt över deras förmåga att förstå.

⁴⁹Det kan tydligen icke nog ofta hävdas, att exoteristen lever i skenet, i illusionernas och fiktionernas värld, och esoterikern i verklighetens värld. Individens måste göra definitivt val mellan dessa världar eller leva i två olika, vilka icke ha något gemensamt. Ingenting kan överföras från ena till andra världen, ty då fås hopplös begreppsförvirring. Esoterikern har att tåga i kretsen av akademiernas väldiga auktoriteter. När de lärde säga, att det (esoteriska fakta) icke stämmer med vad de veta, så ha de rätt. Det kan omöjligt stämma.

⁵⁰Kingsland är en utpräglad mystiker (som de flesta teosofier) på jakt efter "självet", tydligen ovetande om att självet är monaden–uratomen, åtkomlig först i högsta kosmiska riket. Människans uppgift är att förvärva allt högre slag av medvetenhet i allt högre världar. Det har ingenting med mystik att göra utan är en metodisk utvecklingsprocess i enlighet med livslagarna och förutsätter sunt förnuft. För att inträda i planethierarkien fordras förvärv av kollektivmedvetenhet (gemensamhetsmedvetenhet), och det förutsätter först och främst förståelse för allt livs universella broderskap och dettas praktiska förverkligande i fysiska världen.

⁵¹Ett gott arbete gjorde Kingsland med att ta upp alla de anklagelser för bedrägeri, som riktades mot Blavatsky, och vederlägga dem punkt för punkt. Den, som icke tagit del av denna vederläggning, har ingen rätt att påstå något om Blavatsky.

Ovanstående text utgör uppsatsen *The Real H. P. Blavatsky* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Fem*, utgiven 1995.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1995.